Divendres 10 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,27-32): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que es va dir: 'No cometis adulteri'. Doncs jo us dic: Tothom qui mira la dona de l'altre amb desig de posseir-la, ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor. Si l'ull dret et fa caure en pecat, arrenca-te'l i llença'l; val més que es perdi un dels teus membres que no pas que tot el teu cos sigui llençat a l'infern. I si la mà dreta et fa caure en pecat, talla-te-la i llença-la; val més que es perdi un dels teus membres que no pas que vagi a parar a l'infern tot el teu cos.

També es va dir: 'Si algú es divorcia de la seva dona, que li doni un document de divorci'. Doncs jo us dic: Tothom qui es divorcia de la seva dona, fora del cas d'una relació il·legítima, l'empeny a l'adulteri, i el qui es casa amb una repudiada comet adulteri».

«Tothom qui mira una dona amb mal desig ja ha comès adulteri»

Rev. D. Pablo CASAS Aljama
(Sevilla, Espanya)

Avui, Jesús ens parla clarament de l'amor indissoluble, fruit d'un amor cast ("ecològic", en el sentit de respecte per la naturalesa). Tal com afirmà el Papa Francesc, «la santedat i la indissolubilitat del matrimoni cristià, que amb freqüència es desintegra sota la tremenda pressió del món secular, ha de ser aprofundida per una clara doctrina i recolzada pel testimoni de parelles casades compromeses». Malauradament, avui dia, tot això esdevé un tema polèmic, perquè sembla que viure la castedat i la virtut de la santa puresa enmig d'aquest món sigui quelcom antiquat, o, fins i tot, quelcom que ens pot restar llibertat.

Del que hi ha al nostre cor també en parlen els nostres "ulls". La mirada dels esposos, per exemple, ha de ser expressió d'un amor cast i pur, que duri per sempre. «Tothom qui mira la dona de l'altre amb desig de posseir-la, ja ha comès adulteri

amb ella en el seu cor» (Mt 5,28).

Aquesta puresa de cor s'expressa tot tractant amb dignitat el nostre propi cos: «El vostre cos és temple de l'Esperit Sant», ens diu sant Pau (1Co 6,19). L'Evangeli d'avui ha de portar a copsar el tarannà sagrat del matrimoni. No es tracta d'entendre l'Evangeli d'una manera literal, ja que perdre un ull o una mà no ens eximeix de pecar i, a més, seria un altre mal afegit. El sentit de les paraules de Jesús és de sacrifici per tal de ser fidels al projecte de fidelitat a Déu, fins a viure el matrimoni per allò pel qual fou creat i després elevat a la categoria de sagrament (per als cristians).

Jesús vol tornar a la llei divina la seva força, i diu: «Tothom qui es divorcia de la seva dona (...), l'empeny a l'adulteri» (Mt 5,32). Amb aquestes paraules ens mostra fins a quin punt cadascú és responsable de la santedat del seu espòs / esposa. Som cridats a esdevenir "u" en el sant matrimoni. És cert que moltes vegades el matrimoni no és quelcom fàcil: viure santament comporta la creu... «L'amor no ens deixa indiferents», diria Benet XVI.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Les apetències s'inflamen amb la sensualitat de la mirada; i els ulls, habituats a mirar impúdicament el proïsme per estar ociós, encenen els desitjos impurs» (San Climent d'Alexandria)

- «L'adulteri, com el furt, la corrupció i tots els altres pecats, primer són concebuts en la nostra intimitat i, un cop complerta en el cor l'elecció equivocada, es posen en pràctica a través d'un comportament concret. Pensem una mica sobre això: sobre els mals pensaments que vénen en aquesta línia» (Francesc)

- «Jesús va venir a restaurar la creació en la puresa dels seus orígens. En el Sermó de la Muntanya interpreta d'una manera rigorosa el designi de Déu: 'Heu sentit que es va dir: No cometràs adulteri. Doncs jo us dic que qualsevol que mira una dona per desitjar-la, ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor' (Mt 5,27-28). L'home no ha de separar el que Déu va unir (cf. Mt 19,6). La Tradició de l'Església ha entès el sisè manament com englobant tot el conjunt de la sexualitat

humana» (Catecisme de l'Església, nº 2.336)

Altres comentaris

«Tothom qui mira una dona amb mal desig ja ha comès adulteri»

P. Josep LIÑÁN i Pla SchP
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús continua aprofundint en l'exigència del Sermó de la Muntanya. Ell no aboleix la Llei, sinó que la porta a plenitud; per això, l'observança de la Llei és quelcom més gran que el simple compliment d'unes condicions mínimes per a tenir els papers en regla. Déu ens dóna la Llei de l'amor per arribar al cim, però nosaltres ens encarreguem prou de convertir-la en la llei del mínim esforç. ¡És que Déu ens demana tant...! Sí, però també ens ha donat el màxim, ja que s'ha donat Ell mateix.

Avui, Jesucrist apunta ben alt en manifestar la seva autoritat sobre els manaments sisè i novè, aquells que fan referència a la sexualitat i a la puresa del pensament. La sexualitat és un llenguatge humà per a significar l'amor i l'aliança, per això no la podem banalitzar, ni tampoc podem convertir l'altra persona en un objecte de plaer, ¡ni tan sols amb el pensament!, d'aquí aquesta afirmació tan severa de Jesús: «Tothom qui mira la dona de l'altre amb desig de posseir-la, ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor» (Mt 5,28). Cal, doncs, tallar el mal d'arrel i evitar els pensaments i les ocasions que ens portarien a fer allò que Déu no vol; això és el que volen indicar aquestes paraules que ens poden semblar tan radicals i exagerades, però que els oients de Jesús entenien en la seva expressivitat: arrenca, talla, llença...

Finalment, la dignitat del matrimoni ha de ser sempre protegida, ja que forma part del projecte de Déu envers l'home i la dona perquè, en l'amor i en la mútua donació, esdevinguin una sola carn; i alhora és signe i participació de l'Aliança del Crist amb l'Església. El cristià no pot viure la relació home-dona ni la vida conjugal segons l'esperit del món: «No heu de creure que per haver escollit l'estat matrimonial us és permès de continuar una vida mundana i abandonar-vos a l'ociositat i a la peresa; ben al contrari, això mateix us obliga a treballar més esforçadament, i a vetllar amb més cura per la vostra salvació» (Sant Basili).